05/12/2023

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού για τις αρετές του Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Σήμερα, Τρίτη 5 Δεκεμβρίου 2023, η Εκκλησία εόρτασε τον Όσιο Σάββα τον Ηγιασμένο (439-532 μ.Χ.), ένα από τους μεγαλύτερους ασκητές της Εκκλησίας. Πάντοτε κατά τη μεγάλη αυτή εορτή, ο εκάστοτε Μητροπολίτης Ιερισσού επισκέπτεται και τελεί τη Θεία Λειτουργία στην κωμόπολη της Βαρβάρας, διότι την κυριώνυμο ημέρα της Αγίας Βαρβάρας γιορτάζει η Χαλκιδική με επίκεντρο την ομώνυμη Ενορία Στρατωνίου, όπου η Μεγαλοπαρθενομάρτυς Βαρβάρα τιμάται μεγαλοπρεπώς ως Προστάτης των Μεταλλωρύχων.

Κρατώντας αυτό το έθιμο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεόκλητος μετά το χθεσινό πανηγυρισμό στο Στρατώνι, επισκέφθηκε τον Ιερό Ναό Αγίου

Γεωργίου Βαρβάρας, με παρούσα την περίπυστη και θαυματουργή εικόνα της , που χθες τιμήθηκε δεόντως στο περίφημο Εξωκκλήσι της.

Ακολουθούμενος, λοιπόν, από τον Διάκονό του π. Νικόλαο Τσεπίση και πλαισιούμενος από τους Παν. Αρχιμ. π. Χριστόδουλο Στυλιανό και π. Νικόδημο Κωτινούδη, μιας και ο οικείος Εφημέριος δεν προσήλθε λόγω ασθενείας, επεσκέφθη την Ενορία της Βαρβάρας και προέστη των Ακολουθιών του Όρθρου και της λαμπράς Θείας Λειτουργίας. Επικεφαλής του λαού ο νεοεκλεγείς Τοπικός Πρόεδρος κ. Νικόλαος Δημάσης, ο νεοεκλεγείς Δημοτικός Σύμβουλος κ. Κωνσταντίνος Κωττάκης, ο νεοεκλεγείς Τοπικός Σύμβουλος κ. Φωκίων Βατάλης κ.ά. Ευχάριστη νότα στην Ευχαριστιακή Σύναξη η παρουσία μαθητριών και μαθητών από το Νηπιαγωγείο και το Δημοτικό Σχολείο Βαρβάρας, συνοδευομένων από τους Δασκάλους τους.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη λεπτομερώς στην Αγιοζωή του Οσίου Σάββα, ο οποίος καταγόταν από τη Μουταλάσκη της Καππαδοκίας και είχε γονείς ευσεβείς και περιφανείς. Από παιδί αφιερώθηκε στη μοναχική ζωή, γι’ αυτό και κατέφυγε στο Μοναστήρι των Φλαβιανών, όπου φανέρωσε τα πρώτα δείγματα του ενάρετου και ένθεου χαρακτήρα του. Αργότερα θέλησε να επισκεφτεί τα Ιεροσόλυμα και τους Αγίους Τόπους και νέος δεκαοχτώ ετών κατέφυγε στον Μεγάλο Ασκητή της ερήμου Όσιο Ευθύμιο και ζήτησε να γίνει μαθητής του. Ο καθηγητής της ερήμου Ευθύμιος, θέλοντας πρώτα να τον προγυμνάσει, προτού τον δεχθεί στη Λαύρα του τον έστειλε στον Μεγάλο Ασκητή Θεόκτιστο. Ο Άγιος Σάββας αναδείχθηκε Μέγας Ασκητής. Ίδρυσε κοντά στα Ιεροσόλυμα την ομώνυμη Μονή του, η οποία απέκτησε πλήθος Μοναχών, τους λεγόμενους Σαββαΐτες. Το 614 μ. Χ. αριθμούσε πέντε χιλιάδες Μοναχούς. Είχε δική της τάξη και δικό της λειτουργικό τυπικό. Το τυπικό των Ακολουθιών που χρησιμοποιεί σήμερα η Εκκλησία μας έχει την αρχή του στο τυπικό της ιστορικής αυτής Μονής.

Ο Όσιος Σάββας, συνέχισε ο ομιλητής, έλαβε ενεργό μέρος στη διαμάχη της Εκκλησίας με τους μονοφυσίτες και δύο φορές ήρθε στην Κωνσταντινούπολη ως πρεσβευτής στα χρόνια των βασιλέων Αναστασίου και Ιουστινιανού και αγωνίστηκε για την ορθόδοξη πίστη. Άφησε τα εγκόσμια σε πολύ μεγάλη ηλικία των 93-94 ετών και ετάφη στη Μονή του, όπου και θησαυρίζεται άφθαρτο το σεπτό του Λείψανο.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Ο Μέγας Σάββας δεν αρκείτο μόνο στην υλική τροφή, αλλά επιθυμούσε τη “γεύση” του Πνεύματος! Δε μιλούσε τη γλώσσα της ταραχής και του θορύβου της κοσμικής Βαβέλ. Μιλούσε τη γλώσσα του Πνεύματος, η οποία μας οδηγεί να στηριζόμαστε όχι σε σαθρά σχήματα, ούτε και

να τρεφόμαστε μόνο με τροφή θνητή, κατά τα λόγια του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου! Δεν παλεύουμε με το σχετικό και εφήμερο. Δεν ελπίζουμε στο πρόσκαιρο. Ζητούμε ”αντί των φθαρτών τα άφθαρτα”, καθώς ο Μέγας Βασίλειος μας βεβαιώνει στη Λειτουργία του, αφήνοντας το Πνεύμα με τις δωρεές Του να πλάθει και να ορίζει τη διάρθρωση του ανθρώπινου είναι μας, σαν Το βλέπουμε με τους ψυχικούς οφθαλμούς να προτρέχει εκεί που ο Χριστός ιερουργεί τη σωτηρία μας, σαρκούμενος, σταυρούμενος, ανιστάμενος και αναλαμβανόμενος! Ο Όσιος προσέφερε τον εαυτό του στον Θεό, παρακαταθέτοντας σ’ Αυτόν τη ζωή ολόκληρη και την ελπίδα του! Και τούτο διότι η Εκκλησία μας διδάσκει πως η πνευματοφόρα ψυχή κάθε ανθρώπου, σαν παραμένει σταθερή με καλή προαίρεση στον προσανατολισμό της προς την αγιότητα, σαν με χαλινάρι άλογο, κατευθύνει τα μη λογικά της πάθη, το συναίσθημα και την επιθυμία και συγκρατώντας τα και γενόμενη αφεντικό τους στεφανώνεται και αξιώνεται να διαμένει πλέον στον ουρανό. Αυτό είναι το βραβείο της νίκης και των κόπων της από τον Δημιουργό της Θεό. Τούτη η νίκη της Εκκλησίας ονομάζεται θέωση και το χαριτωμένο πλέον πρόσωπο που τη ζει ονομάζεται θεούμενος, γιατί “Χριστιανισμός είναι η μίμηση της θείας φύσεως”, κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Νύσσης. Η θέωση ως προορισμός του πεπερασμένου ανθρώπου, κατάσταση την οποία ο Σάββας γνώρισε και του δωρήθηκε ως χάρισμα, αφού το Ιερό του Λείψανο άφθαρτο παραμένει από τον 6ο αιώνα μέχρι σήμερα, είναι το γεγονός της οντολογικής αλλοιώσεως και μεταμορφώσεώς του, της επιστροφής και κοινωνίας του με τον Θεό, της εισόδου του στον κόσμο του Θεού και της αποδοχής των δωρεών και χαρισμάτων Του. Είναι ο πλουτισμός του με ουράνια πράγματα και τελικά αποβαίνει η συμμετοχή του ανθρώπου στη ζωή του Θεού, κατά τον π. Ιωάννη Ρωμανίδη!»

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ: